

STANOWISKO
XX Zgromadzenia Ogólnego
Związku Powiatów Polskich
Ossa, 1 czerwca 2016 r.

**w sprawie uregulowania sytuacji prawnej pojazdów usuniętych z dróg
przed 2009 rokiem**

W dniu 3 czerwca 2008 roku Trybunał Konstytucyjny wydał wyrok w sprawie o sygn. akt P 4/06 stwierdzając niekonstytucyjność przepisu stwierdzającego przepadek na rzecz Skarbu Państwa z mocy prawa – po upływie określonego czasu – pojazdów usuniętych z drogi. Trybunał Konstytucyjny odroczył jednak termin wejścia w życie przywołanego wyroku, co oznacza że zarówno nakazał jego stosowanie w czasie odroczenia, jak i usankcjonował skutki obowiązywania przepisu mające miejsce przed dniem wydania wyroku. Oznacza to, że pojazdy usunięte z dróg przed 12 stycznia 2009 roku przeszły z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa. Skarb Państwa powinien też uregulować wszystkie związane z tymi pojazdami obciążenia, w szczególności koszty ich przechowywania.

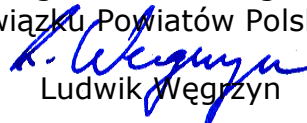
Ustawa z dnia 22 lipca 2010 roku o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw przekazała starostom zadania związane z usuwaniem pojazdów z dróg. Niestety nieprecyzyjność przepisów przejściowych sprawiła, że – wbrew intencji prawodawcy – na starostów spadł obowiązek zajmowania się pojazdami usuniętymi z dróg przed 2009 rokiem. Okazało się bowiem, że w wielu miejscach w kraju naczelnicy urzędów skarbowych nie wykonywali – i to przez wiele lat – obowiązku wydania deklaratoryjnej decyzji stwierdzającej przepadek pojazdu na rzecz Skarbu Państwa, a następnie skwapliwie przesyłali dokumentację dotyczącą takich pojazdów starostom. Ma to bezpośredni skutek finansowy – przedsiębiorcy prowadzący parkingi strzeżone domagają się zwrotu kosztów przechowywania pojazdów nieraz przez kilkanaście lat. Prowadzi to do kuriozalnych sytuacji w których oczekuje się, że powiat zapłaci za przechowywanie przerdzewiałego roweru kilkanaście tysięcy złotych.

W ten sposób za zaniechanie organów administracji rządowej odpowiadać muszą jednostki samorządu terytorialnego, a budżet państwa uzyskuje oszczędności kosztem powiatów. Sytuacja taka jest niedopuszczalna w państwie prawa. Oczekujemy natychmiastowego podjęcia przez administrację rządową działań mających na celu uregulowanie zobowiązań budżetu państwa wobec przedsiębiorców przechowujących pojazdy. Jest to wymóg elementarnej uczciwości.

Na istniejącą sytuację ma wpływ również praktyka orzecznicza. Bez żadnych racjonalnych legislacyjnych przesłanek zostało przyjęte, że jednostka samorządu terytorialnego nie ma statusu strony w postępowaniu administracyjnym w II instancji oraz w dwóch instancjach sądowno-administracyjnych jeśli starosta wydawał w sprawie decyzję w I instancji. W efekcie po wydaniu przez starostę decyzji o kosztach przechowywania pojazdu, przedsiębiorca ma trzy szanse na wywalczenie rozwiązania dla siebie korzystnego. W praktyce zazwyczaj wystarcza jedna – Samorządowe Kolegia Odwoławcze hojną ręką przyznają wynagrodzenia w kwotach

całkowicie nieracjonalnych. Niestety zainteresowany powiat nie ma możliwości zaskarżenia takiej decyzji – nawet jeśli jest ona sprzeczna z prawem. W związku z tym domagamy się jednoznacznego legislacyjnego przesądzenia, że jednostka samorządu terytorialnego w sprawach dotyczących jej praw i obowiązków, ma status strony w postępowaniu.

Przewodniczący
XX Zgromadzenia Ogólnego
Związku Powiatów Polskich

Ludwik Węgrzyn